

Легенда про кобзаря

Олександр Чалий

Колись помер один старий уже кобзар,
сміливий, вільний і нескорений козак,
Тоді поринула душа його до хмар,
перед воротами небес постав співак.

Пречисті ангели стояли на шляху,
вони зустріли із піснями кобзаря.
А далі сутності нечисті без страху,
до пекла прагнуть повести богатиря.

За те що він людей чимало порубав.
Багато крові він пролив і ріки сліз,
бо він ще в молодості битися почав.
В бою він бився наче той головоріз.

Постали ангели за душу козака:
- Він бився з ворогом у чесному бою.
Безстрашно він ворожі стримував війська.
Така душа повинна бути у раю.

Кобзар сказав тоді: - Завжди я вільно жив.
Бо без свободи - і в раю я пропаду.
Я за життя своє нікому не служив,
і після смерті теж служити не піду.

Його душа завжди вільною була,
вона і зараз десь літає в небесах.
Вона тримається людського джерела,
як кобза грає - оживає у піснях.

Олександр Чалий © 2024 р